

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. An ad breve & modicum tempus, Episcopi, vel Parochi ab Ecclesiis,
suis licitè abesse possint?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. IV.

An ad breve & modicum tempus,
Episcopi, vel Parochi ab Ecclesijs suis
licite abesse possint?

Rsp. affirmativè, ita ut Episcopi ad duos vel tres menses continuè, vel interceptè, quorannis abesse possint, absque alia petita licentia, modò ex æqua causa (etiam recreationis gratiâ) id fiat, & absque gravi periculo commissarum ovium, Parochi verò, aliquæ curam animarum habentes, bimestri quidem tempore singulis annis abesse possunt, non tamen ultra duos menses, nisi causa hujus diuturnioris absentia ab Episcopo prius cognita, & approbata fuerit, ac data in scriptis, gratiâque concessa licentia, ac substituto Vicario idoneo, ut nihil patiantur oves. Prout statutum habetur in Trident. Sess. 23. c. 2. de reformat. Et quamvis probabile sit, quòd pro absentia per duos menses à suis Ecclesijs non indigeant Parochi licentiâ speciali ab Episcopo impetratâ, cum illi, qui tam brevi tempore tantùm absunt, non abesse de jure videantur; & sicuti Episcoporum conscientijs relinquitur, brevis hæc absentia, ita etiam Parochorum conscientijs hæc absentia relicta videatur: Contraria tamen sententia, quòd ad hanc etiam duorum mensium absentiam indigeant Parochi licentiâ Episcopi, verior videtur & conformior Tridentino, quòd ad longiorem quidem absentiam, in scriptis obtentam Episcopi licentiam requirere videtur, ad brevem tamen duorum mensium absentiam sufficere putat licentiam Episcopi, vivâ tantùm voce, sine scriptis obtentam; ad brevioris ta-

men temporis absentiam, cum mox rediturus sit ad Ecclesiam suam Parochus, Episcopi licentiam non requiri, certum videtur; consulantur tamen hac in re, & observentur statuta particularia Diocesis, vel recepta earum praxis.

§. V.

De Causis à continua residentia
excusantibus.

Quatuor enumerantur à Trident. Sess. 23. c. 1. de reform. Christiana videlicet charitas, urgens necessitas, debita obedientia, ac evidens Ecclesie, vel Reipublice utilitas. Ad primam causam revocatur absentia, quæ fit ad succurrendum causæ spirituali, salutis proximorum &c. Ad secundam causam revocatur absentia, quæ fit ob incurSIONES hostium, ob bellum, ob æris intemperiem, grassantem pestem, Corporis infirmitatem, si in loco Parochie curari non possit &c. Ad tertiam revocatur absentia, quæ fit, ut mandato Pontificis, aliò vocantis, aut mittentis, vel in servitio suo aut sua curia occupantis pateatur, quæ fit, ut mandato proprii Episcopi obediat, in auxilium aut necessarium servitium evocantis (quæ postrema causa potissimum locuta habet circa Canonicos Cathedralis Ecclesie, quorum duos aut plures, cum Capituli tamen consensu, si Episcopus in suis obsequijs occupatos habeat, ob publicum bonum, pro presentibus haberi debere, in ordine ad fructus sui beneficii obtinendos, decidit Pontifex in c. de Casero &c. ad audientiam 15. b. r.) Ad quartam denique causam revocatur absentia, quæ fit à Curato v. g. pro magno commodo Ecclesie suæ

H h h z

suæ